

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia .....2011 r.
w sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację, tryb i standardy techniczne zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych;
- 2) szczegółowy zakres informacji gromadzonych w bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz w bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych;
- 3) standardy techniczne dotyczące tworzenia, aktualizacji i udostępniania baz, o których mowa w pkt 2.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) klasie osnowy – rozumie się przez to cechę osnowy określającą jej znaczenie w pracach geodezyjnych i kartograficznych, kolejność włączania punktów osnowy do procesu wyrównywania, a także dokładność określenia po wyrównaniu obserwacji;
- 3) osnowie wielofunkcyjnej – rozumie się przez to osnowę, której punkty spełniają jednocześnie kryteria określone dla co najmniej dwóch rodzajów osnowy;

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

- 4) punkcie osnowy – rozumie się przez to punkt, który ma położenie wyznaczone w państwowym systemie odniesień przestrzennych, na którym wyznaczono wielkość fizyczną, charakterystyczną dla określonego rodzaju osnowy oraz błąd jej wyznaczenia, ma niepowtarzalny numer, został oznaczony w terenie znakiem geodezyjnym, ma sporządzony opis topograficzny i którego dane są umieszczone w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym prowadzonym przez uprawniony do tego organ;
- 5) systemie ASG-EUPOS – rozumie się przez to uruchomioną w 2008 roku ogólnopolską sieć stacji referencyjnych, zarządzaną przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii;
- 6) wykonawcy — rozumie się przez to podmiot lub jednostkę organizacyjną, o których mowa w art. 11 ustawy, lub osoby działające w ich imieniu;
- 7) wysokości geodezyjnej – rozumie się przez to odległość danego punktu od powierzchni elipsoidy odniesienia mierzoną wzdłuż normalnej do elipsoidy.

Rozdział 2

Organizacja i tryb zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych

§ 3. 1. Osnowę geodezyjną, grawimetryczną i magnetyczną dzieli się według kryterium dokładności i sposobu zakładania na osnowę podstawową fundamentalną, osnowę podstawową bazową i osnowę szczegółową.

2. Niezależnie od podziału, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się podział osnowy geodezyjnej, grawimetrycznej i magnetycznej na klasy, oznaczane cyframi arabskimi, gdzie: osnowa podstawowa fundamentalna jest osnową 1. klasy, osnowa podstawowa bazowa jest osnową 2. klasy, a osnowa szczegółowa jest osnową 3. klasy.

3. Podstawowym kryterium zaliczenia punktu osnowy do odpowiedniej klasy jest dokładność wyznaczenia wielkości właściwych dla danego rodzaju osnowy, określona poprzez wartość błędu średniego wyznaczonej wielkości.

§ 4. 1. Podstawową fundamentalną osnowę geodezyjną, grawimetryczną i magnetyczną, stanowią punkty wyznaczone w sieciach o najwyższej dokładności, które przenoszą na obszar kraju:

- 1) w przypadku osnowy geodezyjnej – europejski, geodezyjny układ odniesienia i układ wysokościowy, o których mowa w przepisach o państwowym systemie odniesień przestrzennych;

- 2) w przypadku osnowy grawimetrycznej – europejski grawimetryczny układ odniesienia, określony przez jednolitą europejską sieć grawimetryczną, którego fizyczną realizacją na obszarze kraju są punkty absolutne, na których pomiary przyspieszenia siły ciężkości Ziemi zostały wykonane grawimetrami absolutnymi, które uczestniczyły co najmniej w dwóch międzynarodowych kampaniach porównawczych;
- 3) w przypadku osnowy magnetycznej – europejski magnetyczny układ odniesienia, określony przez sieć obserwatoriów magnetycznych w Europie, którego fizyczną realizacją na obszarze kraju są punkty wiekowe, na których pomiary wartości elementów pola magnetycznego Ziemi zostały odniesione do wartości określonych w obserwatorium magnetycznym.

2. Podstawową bazową osnowę geodezyjną, grawimetryczną i magnetyczną stanowią punkty wyznaczone w sieciach o najwyższej dokładności, rozmieszczone równomiernie na obszarze całego kraju, które realizują na obszarze kraju układy odniesienia, o których mowa w ust. 1.

3. Szczegółową osnowę geodezyjną stanowią punkty wyznaczone w sieciach będących rozwinięciem podstawowej osnowy geodezyjnej. Stopień zagęszczenia punktów jest zróżnicowany w zależności od stopnia zurbanizowania terenu, większy na terenach zabudowanych lub przeznaczonych pod inwestycje a mniejszy na terenach rolnych i leśnych, przy czym przeznaczenie terenu określa się na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku na podstawie kierunków zmian w przeznaczeniu terenów, określonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

§ 5. 1. Zakładanie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, o których mowa w § 3 ust. 1, polegające na założeniu nowych znaków geodezyjnych i wykonaniu pomiarów przeprowadza się, gdy osnowa nie istnieje.

2. Okresowe modernizacje osnów, o których mowa w § 3 ust. 1, polegające w szczególności na: przeglądzie punktów, odtworzeniu lub założeniu nowych znaków geodezyjnych i urządzeń zabezpieczających te znaki oraz wykonaniu pomiarów, przeprowadza się w celu doprowadzeniu ich do stanu odpowiadającego standardowi technicznemu, o którym mowa w § 13, przy czym:

- 1) modernizację podstawowej osnowy geodezyjnej przeprowadza się nie rzadziej niż co 20 lat, a osnowy zakładanej metodami satelitarnymi nie rzadziej niż co 10 lat;

- 2) modernizację podstawowej osnowy grawimetrycznej i magnetycznej przeprowadza się nie rzadziej niż co 20 lat, a pomiary elementów pola magnetycznego Ziemi na magnetycznych punktach wiekowych wykonuje się nie rzadziej niż co 5 lat;
- 3) modernizację szczegółowej osnowy geodezyjnej przeprowadza się w miarę potrzeb wynikających z rozwoju gospodarczego kraju, a miejscowo także w trakcie wykonywania innych prac geodezyjnych i kartograficznych;
- 4) podczas modernizacji osnowy szczegółowej przeglądowi podlegają wszystkie punkty osnowy podstawowej położone na obszarze modernizowanej osnowy.

§ 6. 1. Punkty osnowy stabilizuje się w terenie znakami geodezyjnymi w sposób i w miejscach zapewniających ich wieloletnie przetrwanie.

2. Punkt osnowy może mieć trwale stabilizowane punkty ekscentryczne, które zalicza się do tej samej klasy osnowy.

3. Dla każdego punktu osnowy wykonuje się opis topograficzny umożliwiający:

- 1) odnalezienie i zidentyfikowanie punktu;
- 2) odtworzenie miejsca położenia punktu.

§ 7. 1. Metody i technologie pomiaru stosowane przy zakładaniu osnów, o których mowa w § 3 ust. 1, powinny, w szczególności poprzez:

- 1) co najmniej dwukrotne, niezależne wykonywanie pomiarów i obliczeń;
- 2) wykonywanie obserwacji nadliczbowych;
- 3) porównywanie wyników pomiaru i obliczeń w celu wykrycia i eliminacji grubych błędów, przy czym za błąd gruby należy uważać oczywistą omyłkę, w szczególności: w jednostkach albo zakresie pomiaru a także błąd, którego wartość przekracza co najmniej trzykrotnie oszacowaną wielkość błędu pomiaru lub obliczeń;

- umożliwiać wykonawcom prac oraz organom Służby Geodezyjnej i Kartograficznej możliwość dokonywania kontroli na poszczególnych etapach prac.

2. Instrumenty i przymiary używane przy zakładaniu i modernizacji osnów, o których mowa w § 3 ust. 1, powinny mieć przeprowadzone podstawowe i okresowe badania techniczne i wyznaczone poprawki komparacyjne.

3. Badania podstawowe i okresowe instrumentów i przymiarów wykonuje się w laboratoriach upoważnionych do wydawania certyfikatów zgodności, na zasadach określonych w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.²⁾).

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1800.

4. Przed rozpoczęciem pomiarów i po ich zakończeniu, a także w przypadku zaistnienia podejrzeń co do zmiany wartości parametrów technicznych instrumentów i przymiarów, wykonuje się dodatkowe pomiary sprawdzające.

5. Za wykonanie pomiarów sprawdzających, o których mowa w ust. 4, odpowiedzialny jest wykonawca prac, na którym również spoczywa odpowiedzialność za użycie do pomiaru sprzętu w pełni sprawnego i zapewniającego osiągnięcie wymaganej dokładności.

6. Dokumenty potwierdzające wykonanie badań technicznych i pomiarów sprawdzających, o których mowa w ust. 2-4, dołącza się do geodezyjnej dokumentacji technicznej.

§ 8. 1. Przed rozpoczęciem pomiarów sprawdza się stan znaku geodezyjnego, a w przypadku zaistnienia podejrzeń co do zmiany położenia znaku wykonuje się dodatkowe pomiary sprawdzające, a w odniesieniu do:

- 1) punktu osnowy grawimetrycznej przed rozpoczęciem pomiaru dokonuje się sprawdzenia gradientu pionowego siły ciężkości Ziemi;
- 2) punktu osnowy magnetycznej przed rozpoczęciem pomiaru dokonuje się sprawdzenia gradientu poziomego pola magnetycznego Ziemi.

2. Pomiary osnów wykonuje się w odniesieniu do centra znaku geodezyjnego, przy czym centrem jest odpowiednio:

- 1) dla punktów osnowy stabilizowanych wielopoziomowo – fizycznie zaznaczony centr znaku podziemnego albo zasadniczego elementu znaku;
- 2) dla punktów osnowy stabilizowanych jednopoziomowo – fizycznie zaznaczony środek znaku;
- 3) dla punktów osnowy wysokościowej – najwyższy punkt zasadniczego elementu znaku.

§ 9. Obserwacje wyrównuje się w sposób ścisły, metodą najmniejszych kwadratów, przy założeniu bezbłądności punktów nawiazania, jeżeli wyrównanie wykonuje się z wymogiem punktów nawiazania.

§ 10. 1. Dopuszcza się stosowanie nowych metod pomiaru, typów instrumentów pomiarowych i konstrukcji geometrycznych sieci punktów, wynikających z postępu technicznego i technologicznego, pod warunkiem uzyskania określonych rozporządzeniem dokładności wyznaczeń wynikowych.

2. Dopuszcza się stosowanie modeli matematycznych, zalecanych do stosowania przez Międzynarodową Asocjację Geodezyjną (IAG), opisujących geometryczne lub fizyczne

parametry Ziemi i jej orientację w przestrzeni, do określenia redukcji pomiarów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, pod warunkiem uzyskania określonych rozporządzeniem dokładności wyznaczeń wynikowych.

3. Redukcje pomiarów i obliczenia prowadzi się z precyzją o jeden rząd większą od dokładności wyników końcowych.

§ 11. Kierowanie pracami geodezyjnymi i kartograficznymi związanymi z zakładaniem lub modernizacją podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych a także szczegółowych osnów geodezyjnych powierza się osobom posiadającym uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43 pkt 3 ustawy.

§ 12 1. Geodezyjną dokumentację techniczną z zakładania i modernizacji osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych przekazuje się do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo na informatycznych nośnikach danych, a jeżeli były wykonywane dokumenty w formie analogowej, niezależnie od formy cyfrowej przekazuje się oryginały tych dokumentów.

3. Operat techniczny zawierający dokumentację, o której mowa w ust.1, podpisuje wykonawca, a poszczególne dokumenty podpisuje osoba kierująca pracami.

§ 13. Standard techniczny zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych stanowi załącznik nr 1.

Rozdział 3

Zakres informacji gromadzonych w bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz w bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych

§ 14. 1. Baza danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz baza danych szczegółowych osnów geodezyjnych stanowią część składową państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

2. Bazy danych, o których mowa w ust. 1, są prowadzone w systemie teleinformatycznym i obejmują:

- 1) dane oraz informacje, o których mowa w § 15 ust. 1 i 2;
- 2) usługi udostępniania danych;

- 3) funkcje importu i eksportu danych;
- 4) funkcje importu danych z rejestrów publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 4, 5 i 6 oraz w ust. 1b ustawy.

§ 15. 1. W bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych gromadzi się dane oraz zbiory obserwacji i opracowań wyników tych obserwacji, odnoszące się do osnów podstawowych założonych na obszarze całego kraju.

2. W bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych gromadzi się dane oraz zbiory obserwacji i opracowań wyników tych obserwacji, odnoszące się do osnów szczegółowych założonych na obszarze właściwego powiatu.

3. Specyfikacja modelu pojęciowego baz danych, o których mowa w ust. 1 i 2, w postaci schematu aplikacyjnego UML stanowi załącznik nr 2.

§ 16. 1. Dane gromadzone w bazie danych, o której mowa w § 15 ust. 1, obejmują co najmniej: numery punktów, współrzędne i wysokość w państwowym systemie odniesień przestrzennych, błędy średnie współrzędnych i wysokości po wyrównaniu oraz opisy topograficzne, a ponadto:

- 1) dane, o których mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju osnowy, obejmują dodatkowo:
  - a) wartości przewyższeń,
  - b) wartości przyspieszenia siły ciężkości,
  - c) wartości elementów pola magnetycznego Ziemi;
- 2) zbiory obserwacji obejmują:
  - a) wartości obserwowane i wyrównane,
  - b) charakterystyki dokładnościowe obserwacji.

2. Dane gromadzone w bazie danych, o której mowa w § 15 ust. 2, obejmują co najmniej: numer punktu, współrzędne i wysokość w państwowym systemie odniesień przestrzennych, błędy średnie współrzędnych i wysokości po wyrównaniu oraz opis topograficzny, a ponadto:

- 1) dane, o których mowa w ust. 1, w przypadku osnowy wysokościowej, obejmują dodatkowo przewyższenia;
- 2) zbiory obserwacji obejmują:
  - a) wartości obserwowane i wyrównane,
  - b) charakterystyki dokładnościowe obserwacji.

3. Bazy, o których mowa w § 15 ust 1 i 2, zakłada się według następujących założeń:

- 1) jednostką organizacyjną gromadzenia danych, obserwacji i informacji jest punkt osnowy, występujący jako punkt pojedynczy albo zespół punktów, obejmujący: punkt główny, ekscentry, punkty przeniesienia i punkty kierunkowe;
- 2) każdy punkt otrzymuje niezmienny i niepowtarzalny w skali całego kraju identyfikator, według którego są grupowane dane i informacje;
- 3) każdemu punktowi osnowy, niezależnie od rodzaju osnowy, przypisuje się atrybuty odnoszące się do:
  - a) obiektu OgoInnyPunktOsnowy, zwanego dalej OPO, zawierającego relacje pomiędzy rodzajami osnów, przedstawionego w tabeli 1 załącznika nr 3,
  - b) obiektu BT_GeodDokTech, zawierającego informacje o źródle pochodzenia danych, przedstawionego w tabeli 31 załącznika nr 3,
- 4) punktowi osnowy poziomej przypisuje się odpowiednio: atrybuty OPO oraz atrybuty przedstawione w tabeli 8 i 9 załącznika nr 3;
- 5) punktowi osnowy wysokościowej przypisuje się odpowiednio: atrybuty OPO oraz atrybuty przedstawione w tabeli 5-6 i 7 załącznika nr 3;
- 6) punktowi osnowy grawimetrycznej przypisuje się odpowiednio: atrybuty OPO oraz atrybuty przedstawione w tabeli 3 i 4 załącznika nr 3;
- 7) punktowi osnowy magnetycznej przypisuje się odpowiednio: atrybuty OPO oraz atrybuty przedstawione w tabeli 2 załącznika nr 3.

4. Wartości atrybutów obiektów, o których mowa w ust. 3 pkt 3-7, zawarte są w tabelach 19-39 załącznika nr 3.

5. Zbiory obserwacji w zależności od rodzaju osnowy obejmują odpowiednio:

- 1) wykonywane na punktach osnowy poziomej:
  - a) obserwacje satelitarne, przedstawione w tabelach 10 i 18 załącznika nr 3,
  - b) obserwacje kątowe, przedstawione w tabeli 11 i 14-15 załącznika nr 3,
  - c) obserwacje odległości, przedstawione w tabeli 17 załącznika nr 3;
- 2) wykonywane na punktach osnowy wysokościowej:
  - a) obserwacje satelitarne, przedstawione w tabelach 10 i 18 załącznika nr 3,
  - b) obserwacje przewyższeń, przedstawione w tabeli 6-7 załącznika nr 3;
- 3) wykonywane na punktach osnowy grawimetrycznej:
  - a) obserwacje absolutne przyspieszenia siły ciężkości Ziemi, przedstawione w tabeli 13 załącznika nr 3,
  - b) obserwacje względne przyspieszenia siły ciężkości Ziemi, przedstawione w tabeli 4, 13 załącznika nr 3;

- 4) obserwacje elementów pola magnetycznego Ziemi wykonywane na punktach osnowy magnetycznej, przedstawione w tabeli 17 załącznika nr 3.

Rozdział 4

Standardy techniczne dotyczące tworzenia, aktualizacji i udostępniania bazy danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych

§ 17. 1. Bazę danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz odpowiadające jej zbiory obserwacji tworzy się w oparciu o bazę danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych prowadzoną przez Głównego Geodetę Kraju;

2. Bazę danych szczegółowych osnów geodezyjnych oraz odpowiadające jej zbiory obserwacji tworzy się w oparciu o bazy szczegółowych osnów geodezyjnych prowadzone przez starostów.

3. Dane oraz systemy zarządzania bazami danych, o których mowa w ust. 1 i 2 zapisuje się na informatycznych nośnikach danych.

§ 18. 1. Bieżącą aktualizację baz danych, o których mowa w § 15 ust. 1 i 2, wykonuje się na podstawie:

- 1) rejestrów publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 4, 5 i 6 oraz w ust. 1b ustawy;
- 2) zmian zgłoszonych przez organy administracji publicznej a stwierdzonych podczas realizacji prac geodezyjnych i kartograficznych.

2. Kompleksową aktualizację baz danych, o których mowa w § 15 ust. 1 i 2, wykonuje się bezpośrednio po zakończeniu prac geodezyjnych, na podstawie geodezyjnej dokumentacji technicznej, o której mowa w § 12 ust. 1.

§ 19. 1. Udostępnianie bazy danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych odbywa się poprzez geoportal infrastruktury informacji przestrzennej, o którym mowa w art.13 ust.1 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489).

2. Dane udostępniane są w zestandaryzowanych zbiorach informacji, obejmujących:

- 1) zbiór podstawowy – zawierający dane wymienione w tabeli nr 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia,

- 2) zbiór rozszerzony – zawierający dane wymienione w tabeli nr 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia oraz odpowiednio:
  - a) w odniesieniu do punktów osnowy poziomej – zawierający dane wymienione w tabeli nr 9 załącznika nr 3,
  - b) w odniesieniu do punktów osnowy wysokościowej – zawierający dane wymienione w tabelach nr 6–7 załącznika nr 3,
  - c) w odniesieniu do punktów osnowy grawimetrycznej – zawierający dane wymienione w tabelach nr 3-4 załącznika nr 3,
  - d) w odniesieniu do punktów osnowy magnetycznej – zawierający dane wymienione w tabeli nr 2 załącznika nr 3,
- 3) zbiór zupełny – zawierający dane wymienione w tabelach nr 1–18 załącznika nr 3
- przy czym udostępniane dane mogą dotyczyć jednego albo wielu rodzajów osnów.

§ 20. Funkcje importu i eksportu danych są realizowane zgodnie ze schematem aplikacyjnym GML stanowiącym załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 21. 1. Bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, utworzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wchodzi w skład bazy danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych określonej w niniejszym rozporządzeniu.

2. Bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, utworzone i aktualizowane na mocy dotychczasowych przepisów mogą być stosowane do dnia 31 grudnia 2013 r.

§ 22. 1. Bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych, utworzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wchodzi w skład bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych określonej w niniejszym rozporządzeniu.

2. Bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych, tworzone i aktualizowane na mocy dotychczasowych przepisów, mogą być stosowane do dnia 31 grudnia 2014 r.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

.....

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie (Dz. U. Nr 30, poz. 297), które traci moc w zakresie poziomej i wysokościowej osnowy geodezyjnej z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 35 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489).

Uzasadnienie

Niniejsze rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Projekt określa obowiązki i sposób postępowania organów służby geodezyjnej i kartograficznej oraz wykonawców związanych z zakładaniem, modernizacją i pomiarem podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych. Uregulowania techniczne zawarte w rozporządzeniu obejmują zakres przedmiotowy dotychczasowych standardów technicznych wymienionych w załączniku do Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie (Dz. U. nr 30, poz. 297), a w szczególności: instrukcji technicznych: „G-1 Pozioma osnowa geodezyjna”, „G-2 Wysokościowa osnowa geodezyjna”, „O-1 Ogólne zasady wykonywania prac geodezyjnych” i „O-3 Zasady kompletowania dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej”.

W projekcie rozporządzenia uwzględniono również aktualne zapisy dotychczas stosowanych wytycznych technicznych: G-1.2, G-1.3, G-1.4, G-1.7 i G-1.9 mające charakter uregulowań ogólnych.

Istotną zaletą projektowanego rozporządzenia jest zebranie w jednym akcie prawnym uregulowań związanych z zakładaniem, modernizacją i utrzymywaniem osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, rozproszonych dotychczas w kilku standardach technicznych regulujących zakładanie tych osnów oraz powiązanych z nimi baz danych.

Niniejszy projekt rozporządzenia dopuszcza stosowanie nowoczesnych technologii i metod pomiarowych przy zakładaniu osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych a także uwzględnia rezolucje międzynarodowych organizacji geodezyjnych istotne dla przedmiotu rozporządzenia. Uregulowano zagadnienie przenoszenia europejskich układów odniesienia, stosowanie pomiarów satelitarnych GNSS oraz dopuszczono stosowanie modeli matematycznych do redukcji pomiarów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych.

Proponowane zmiany przepisów obejmują w szczególności:

1. Wprowadzenie nowego podziału osnów na rodzaje i klasy poprzez wydzielenie i opisanie osnowy fundamentalnej, obejmującej punkty istotne dla przeniesienia i konserwacji państwowego systemu odniesień przestrzennych.
2. Włączenie dotychczasowych poziomych osnów szczegółowych II i III klasy do poziomej osnowy szczegółowej 3 klasy. Włączenie dotychczasowych wysokościowych osnów podstawowych I i II klasy do podstawowej bazowej osnowy wysokościowej 2 klasy oraz włączenie dotychczasowych wysokościowych osnów szczegółowych III i IV klasy do szczegółowej osnowy wysokościowej 3 klasy. W rozporządzeniu przyjęty został również jednolity system oznaczania klasy osnów przy użyciu cyfr arabskich w miejsce dotychczas stosowanych cyfr rzymskich.
3. Przyjęcie jednolitego pojęcia niwelacji dla wszystkich istniejących metod określenia wysokości punktu: niwelacji geometrycznej, satelitarnej, trygonometrycznej itd.
4. Zastosowanie wspólnego dla wszystkich baz danych sposobu definiowania i opisu obiektów w języku UML, określonych w następujących Normach Europejskich PN-EN ISO (International Organisation for Standardization) serii 19100 - Geographic Information;: 19101:2005, TS 19103, 19107:2005, 19109:2005, 19110:2005, 19111:2005, 19112:2006, 19115:2006, 19116:2006 i 19136:2007, przy czym:
  - 1) schematy aplikacyjne UML, zawarte w załączniku 2, zostały sporządzone według reguł określonych w normie PN-EN-ISO 19109:2006 (Geographic information -Rules for Application Schema) i . zapisane w języku UML (Unified Modelling Language)

- zgodnego z profilem zdefiniowanym w specyfikacji technicznej ISO/TS 19103:2005 (Geographic information - Conceptual schema language);
- 2) w schematach aplikacyjnych UML został pominięty stereotyp <<property>> będący standardowym stereotypem dla atrybutów;
  - 3) schemat aplikacyjny GML, zawarty w załączniku nr 4, został opracowany zgodnie z normą EN-ISO 19136:2007 (Geographic information - Geography Markup Language GML);
  - 4) ze względu na brak możliwości bezpośredniej implementacji stereotypu «voidable» w schemacie aplikacyjnym GML w modelu został on zaimplementowany przy wykorzystaniu atrybutu gml:nilReason zdefiniowanego w EN-ISO 19136:2007;
  - 5) wszelkie ograniczenia zostały określone w języku polskim, a tam gdzie to było możliwe, również w języku OCL (Object Constraint Language) w wersji 2.2 opracowanej przez OMG (Object Management Group).
5. Przyjęcie jednolitej zasady podpisywania zbioru dokumentacji technicznej (operatu technicznego) przez wykonawcę, przy czym definicję wykonawcy przyjęto wg rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. Nr 78, poz. 837), a poszczególnych dokumentów przez osobę kierującą pracami geodezyjnymi i kartograficznymi.
  6. Wprowadzenie obowiązku posiadania uprawnień zawodowych, o których mowa w art. 43 pkt 3 ustawy, przez osoby kierujące pracami geodezyjnymi i kartograficznymi związanymi z zakładaniem lub modernizacją podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych a także szczegółowych osnów geodezyjnych.
  7. Przyjęcie zasady, że punkt osnowy może mieć tylko jeden numer, nadawany w momencie założenia punktu, niezależnie od jego włączenia do różnych rodzajów osnów. Numer jest nadawany w ramach obszaru 5'x5' szerokości i długości geodezyjnej.
  8. Zrezygnowanie z zakładania punktów kierunkowych w odniesieniu do punktów szczegółowej, geodezyjnej osnowy poziomej na rzecz zakładania par punktów lub punktów ekscentrycznych.
  9. Zrezygnowanie ze sporządzania dodatkowego opisu słownego albo opisu dojazdu w odniesieniu do punktów osnowy: geodezyjnej, grawimetrycznej i magnetycznej ze względu na przewidywany rozwój metod nawigacji satelitarnej.
  10. Zrezygnowanie z umieszczania w bazie danych i na opisach topograficznych danych osobowych właściciela nieruchomości, na której założony został punkt. Dane właściciela będą dostępne w bazie danych ewidencyjnych gruntów i budynków.
  11. Wprowadzenie wymogu zakładania punktów podstawowej osnowy geodezyjnej przy wykorzystaniu tylko satelitarnych metod obserwacji.
  12. Dopuszczenie do stosowania modeli matematyczno-fizycznych opisujących w sposób empiryczny zjawiska zachodzące na powierzchni albo parametry Ziemi między innymi: pole ciężkościowe, pole magnetyczne, wpływ atmosfery Ziemi itd. przy redukcji wyników pomiarów geodezyjnych.
  13. Przyjęcie jednostek miar zgodnych z układem SI, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.);
  14. Ujednolicenie terminów technicznych zgodnie z definicjami występującymi w Polskich Normach serii PN: 86/N-02207, 87/N-02251, 87/N-02212, 87/N-02213, 74/N-02210.

W związku z nowelizacją ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, dokonaną ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489) zakres przedmiotowy obowiązującego dotychczas

rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie w części dotyczącej osnów geodezyjnych został „rozdzielony” na dwa odrębne rozporządzenia. Jednym z tych rozporządzeń jest przedmiotowe rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w *sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych*. Dopiero wejście w życie rozporządzeń wydanych na podstawie upoważnień ustawowych zawartych w art. 19 ust. 1 pkt 6 i 11 ustawy zastąpi dotychczasową regulację zawartą w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 1999 r. w zakresie osnów geodezyjnych. W związku z powyższym zaproponowany odnośnik informujący, iż dotychczasowe rozporządzenie przestało obowiązywać w określonym zakresie ma charakter jedynie informacyjny i ma na celu ułatwić adresatom norm właściwe ustalenie, która z regulacji jest obowiązująca.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie objętym dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt został poddany pod ocenę stowarzyszeń i organizacji zawodowych geodetów i kartografów oraz organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, a także przeszedł wymagane uzgodnienia w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego

Projektowane regulacje są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt odnosi się do działania organów administracji rządowej i samorządowej, w szczególności organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej oraz oddziałuje na przedsiębiorców prowadzących działalność geodezyjną i kartograficzną. Zakres przedmiotowy rozporządzenia zabezpiecza potrzeby państwa w zakresie zapewnienia jednolitego systemu odniesień przestrzennych na obszarze kraju.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został skonsultowany ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich, Stowarzyszeniem Kartografów Polskich, Komitetem Geodezji Polskiej Akademii Nauk. Projekt został również przekazany do konsultacji wybranym organom Służby Geodezyjnej i Kartograficznej szczebla powiatowego, a także organizacjom pracodawców: Geodezyjnej Izbie Gospodarczej i Krajowemu Związkowi Firm Geodezyjno-Kartograficznych. Stowarzyszenie Kartografów Polskich i Krajowy Związek Firm Geodezyjno-Kartograficznych nie zgłosiły uwag natomiast pozostałe organizacje zgłosiły poprawki do projektu rozporządzenia.

Po analizie zgłoszonych uwag i propozycji przyjęto część proponowanych zmian i poprawek jako uzasadnione natomiast odrzucono propozycje nie znajdujące umocowania w delegacji ustawowej bądź niemożliwe do przyjęcia z innych przyczyn. Uzasadnienie odrzucenia najważniejszych poprawek przedstawiono poniżej:

1) Uwagi zgłoszone przez Geodezyjną Izbę Gospodarczą:

a) Nie przyjęto propozycji zastąpienia liter „M” i „O” dla opisu statusu obligatoryjności danych polskimi określeniami „obligatoryjny” i „fakultatywny”. Zastosowane w kolumnie „obligatoryjność” litery M, C i O oznaczają odpowiednio: M - mandatory (obowiązujący), C – conditional (warunkowy) O – optional (fakultatywny) i są zgodne z Polską Normą PN EN ISO 19111 (pkt 6.1 status obiektów)

b) Nie przyjęto także sugestii, aby odstąpić od powiązanie punktu osnowy z działką ewidencyjną. Zgodnie z przyjętymi założeniami baza danych ewidencyjnych gruntów i budynków będzie bazą referencyjną w odniesieniu do innych baz danych. Uwzględniając, że zgodnie z przepisami o ochronie znaków geodezyjnych o zastabilizowaniu znaku geodezyjnego lub urządzeń służących jego ochronie zawiadamia się właściciela lub władającego, pozostawienie przepisu łączącego punkt z numerem działki jest zasadne.

2) Uwagi i poprawki zgłoszone przez Komitet Geodezji Polskiej Akademii Nauk i Instytut Geodezji i Kartografii w Warszawie:

a) Odrzucono propozycję umieszczenia w rozporządzeniu szczegółów pomiarów absolutnych przy użyciu absolutnego grawimetru laboratoryjnego typu FG5 oraz przy użyciu absolutnego grawimetru polowego A10. Przyjęto, że przepisy powinny umożliwiać zastosowanie każdej metody pomiaru i każdego typu sprzętu pomiarowego o ile spełniają one warunki techniczne i dokładnościowe określone w projekcie rozporządzenia.

b) Odrzucono propozycję dodania ustępu, który zawierałby cel zakładania osnowy magnetycznej. Poprawka nie została przyjęta, bowiem wykraczałaby poza delegację ustawową, a ponadto, cel zakładania osnowy magnetycznej został określony w art. 3 ust. 1 (w powiązaniu z ust. 4) ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.

c) Nie przyjęto propozycji odstąpienia od utrzymywania osnowy szczegółowej w związku z rozwojem satelitarnych metod obserwacji GNSS. Należy mieć na uwadze, że osnowa szczegółowa jest wykorzystywana do wykonywania pomiarów geodezyjnych w państwowym

systemie odniesień przestrzennych. Zlikwidowanie osnowy szczegółowej wiązałoby się z dużymi utrudnieniami w pomiarach geodezyjnych na terenach silnie zurbanizowanych, na których odbiór sygnałów GNSS jest utrudniony ze względu na zakrycia horyzontu i zakłócenia elektromagnetyczne (linie tramwajowe, kable wysokiego napięcia, stacje przekaźnikowe GSM, Internetu lub radiowe, itd.). Wydaje się, że o zmniejszeniu lub zaniechaniu zakładania punktów szczegółowej osnowy poziomej będzie można dyskutować dopiero za kilkanaście lat, gdy w Polsce nastąpi masowe wykorzystanie systemów GNSS w pracach geodezyjnych. Przepisy powinny pozostawiać możliwość stosowania dotychczasowych narzędzi pomiarowych, jeżeli gwarantują one osiągnięcie odpowiedniej dokładności pomiaru.

d) Nie przyjęto propozycji, żeby wszystkie krajowe stacje EPN zostały uznane za tworzące podstawową osnowę fundamentalną. Przyjęcie takiego zapisu byłoby niewłaściwe bowiem włączenie stacji referencyjnej do sieci EPN odbywa się na zasadzie dobrowolności. Należy mieć również na uwadze, że punkty osnowy fundamentalnej spełniają dodatkowe warunki, które nie są wymagane przez podkomisję EUREF dotyczące m.in. stabilizacji, nawiązania, punktów ekscentrycznych (bliskich) oraz odpowiedniego rozmieszczenia punktów tej osnowy na terenie kraju.

e) Nie przyjęto poprawki, żeby zawsze zapewniać możliwość dowiązania osnowy poziomej do minimum czterech punktów podstawowej osnowy wysokościowej. Wprowadzenie takiego przepisu sugerowałoby, że nowe punkty podstawowej poziomej osnowy poziomej powinny być zakładane w sieciach a wysokości punktów wyznaczane z pomiarów techniką GNNS. Biorąc pod uwagę, że zakładanie nowych punktów osnowy będzie sporadyczne (jednostkowe przypadki) a określenie wysokości punktu będzie możliwe nie tylko z pomiaru techniką GNNS ale także poprzez dowiązanie punktu do punktów podstawowej osnowy wysokościowej metodą niwelacji precyzyjnej poprawkę odrzucono.

f) Odrzucono poprawkę żeby każdy punkt absolutnych wyznaczeń grawimetrycznych i jego ekscentr dowiązywać do co najmniej trzech punktów krajowej osnowy grawimetrycznej. Przepis nie mógł być przyjęty bowiem narzucałby wykonanie niezależnego nawiązania absolutnego punktu grawimetrycznego i jego ekscentru do co najmniej trzech punktów krajowej osnowy grawimetrycznej, podczas gdy dowiązanie punktu absolutnego i ekscentru wykonuje się ze względów ekonomicznych w trakcie tego samego pomiaru.

g) Nie przyjęto poprawki polegającej na zamianie słowa „sieć” wyrażeniem „osnowa szczegółowa” uważając, że sformułowanie sieć jest właściwe bowiem odnosi się do czynności pomiaru, który wykonywany jest w ramach sieci a nie osnowy, istnieje np. pojęcie sieci poligonowej a nie osnowy poligonowej itd. a ponadto odpowiada definicjom zawartym w Polskich Normach (PN-86/N-02207 i PN-87/N-02251) przyjętym dla pojęć: sieć i osnowa.

h) Odrzucono poprawkę, że przy wykonywaniu niwelacji przez szerokie przeszkody terenowe należy zastosować inne metody pomiaru, które zapewniają dokładność nie mniejszą niż pomiary metodą niwelacji geometrycznej. Wprowadzenie proponowanego zapisu wprowadzałoby obowiązek stosowania zawsze innych metod niż niwelacja geometryczna, podczas gdy tam, gdzie jest to możliwe, wykorzystuje się z powodzeniem niwelację geometryczną np. wykonując pomiary po mostach lub po lodzie.

3) Uwagi i poprawki zgłoszone przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej:

a) Odrzucono propozycję żeby sprecyzować format, w jakim powinny być przesyłane dane, szczególnie dane nieedytowalne, bowiem protokoły komunikacyjne oraz opis formatów danych zapewniających dostęp do informacji udostępnianych za pomocą systemów teleinformatycznych są opisane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października

2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766).

b) Odrzucono poprawkę żeby wprowadzić przepis dotyczący wykonywania, co najmniej trzech kopii bezpieczeństwa bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych raz na 6 miesięcy lub częściej w uzasadnionych przypadkach. Poprawka nie mogła być uwzględniona, gdyż kwestia wykonywania kopii bezpieczeństwa jest uregulowana w § 5 ust 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. Nr 78, poz. 837).

c) Nie przyjęto propozycji, żeby zakazać stosowania żabek niwelacyjnych przy wykonywaniu niwelacji precyzyjnej. Ciężkie żabki niwelacyjne przy umiejętnym stosowaniu zapewniają wymaganą stabilność łąt niwelacyjnych, a w pewnych sytuacjach są o wiele pewniejsze (np. na obszarach nadmorskich). Żabki stosuje się przy wykonywaniu niwelacji precyzyjnej wszędzie tam, gdzie nie ma możliwości stosowania klinów metalowych (podłoże skaliste albo luźne) i nie stwierdzono negatywnego wpływu stosowania żabek na dokładność wyników niwelacji precyzyjnej.

4) Uwagi zgłoszone przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich:

a) Nie przyjęto propozycji, żeby nałożyć obowiązek przekazywania właściwemu terytorialnie Wojewódzkiemu Inspektorowi Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego jednej kopii bezpieczeństwa baz danych osnów szczegółowych razem z kopiami zabezpieczającymi bazy danych ewidencji gruntów i budynków. Zagadnienie to jest uregulowane w § 15 ust 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. Nr 78, poz. 837).

b) Nie przyjęto propozycji, aby podzielić znaki, którymi stabilizuje się punkty podstawowej, wysokościowej osnowy geodezyjnej na: znaki podziemne i naziemne, których współrzędne wyznacza się z dokładnością nie mniejszą niż $\pm 0,1$ m oraz znaki ścienne, które określa się z błędem nie większym niż ± 5 m. Na etapie zakładania osnów wysokościowych, a także grawimetrycznych i magnetycznych nie ma potrzeby określania współrzędnych z dokładnością większą niż ± 5 m bowiem został utrzymany obowiązek sporządzania opisu topograficznego punktu. Nałożenie obowiązku wyznaczania współrzędnych naziemnych znaków wysokościowych z błędem $\leq \pm 0,1$ m spowodowałoby wzrost kosztów zakładania osnowy wysokościowej bowiem naziemne punkty wysokościowe leżą często w lasach z dala od sieci poligonowych III klasy, a występujące zakrycia horyzontu uniemożliwiają wykonanie precyzyjnych pomiarów GNSS

c) Odrzucono poprawkę, żeby pomiar łąty niwelacyjnej wykonywać dwukrotnie przy różnych wysokościach osi celowej instrumentu. Zmiana osi celowej przy powtórnym określeniu przewyższenia w niwelacji precyzyjnej była uzasadniona przy stosowaniu tradycyjnych niwelatorów optycznych (miała na celu uniknięcie sugerowania się przez obserwatora wykonanymi wcześniej odczytami, a także zmniejszenia wpływu drobnych błędów podziału łąt i mikrometru optycznego). Obecnie stosowane niwelatory cyfrowe wykonują kolejne pomiary zupełnie niezależnie, a dokładność naniesienia podziału na łątach kodowych jest znacznie wyższa niż w przeszłości, stąd zmiana wysokości osi celowej przy powtórnych pomiarze jedynie wydłużałaby czas obserwacji i w wyniku zamiast poprawy mogłaby spowodować pogorszenie końcowych rezultatów pomiaru.

e) Nie przyjęto propozycji, żeby w załączniku nr 1 zamieścić przepis określający w jakim formacie należy sporządzać opisy topograficzne oraz rozróżnić zawartość opisu polowego (powstałego w trakcie inwentaryzacji lub stabilizacji) od treści opisu udostępnianego z bazy danych osnów. Narzucenie formatu opisu topograficznego ograniczałoby wykorzystanie nowoczesnych technik zbierania informacji, ich przedstawiania oraz przechowywania i sprowadzałyby się do wykonywania ich w terenie w wersji analogowej i przenoszenie do bazy danych w postaci rastrowej (jak było to wykonywane dotychczas). Według proponowanych przepisów forma opisu topograficznego będzie mogła być dowolna, jednakże przy wykorzystaniu formatów określonych w przepisach o wymianie danych w systemach teleinformatycznych.

W dniu 31 sierpnia 2011 r. projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Przedłożony projekt nie spowoduje konieczności poniesienia dodatkowych nakładów z budżetu państwa. Koszty dostosowania istniejącej bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz baz danych szczegółowych osnów geodezyjnych zostaną sfinansowane w ramach wydatków pozostających w dyspozycji jednostek realizujących te zadania, w tym również ze środków Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym, a także z wpływów ze sprzedaży map, danych z ewidencji gruntów i budynków oraz innych materiałów i informacji z zasobów powiatowych oraz opłat za czynności związane z prowadzeniem tych zasobów i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu.

1) . Szacuje się, że koszty dostosowania baz danych: istniejącej bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych (prowadzonej na szczeblu centralnym) oraz baz danych szczegółowych osnów geodezyjnych (prowadzonych na szczeblu powiatowym), do wymagań rozporządzenia nie powinny przekroczyć łącznie 8-8,5 mln złotych w okresie 3-4 lat, przy czym:

- koszty dostosowania istniejącej bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych do wymogów państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych w wysokości około 500 tys., zostaną pokryte z budżetu państwa z części 17 działu 710 rozdziału 71013 – prace geodezyjne i kartograficzne oraz rozdziału 71021 – Główny Urząd Geodezji i Kartografii, a ponadto ze środków Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z późn. zm.),
- koszty dostosowania istniejących baz danych osnów szczegółowych w wysokości około 8 000 tys. zł zostaną pokryte z budżetu państwa z działu 750 rozdziału 75020 § 211 – dotacje celowe otrzymywane z budżetu państwa na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami realizowane przez powiat, a także z wpływów ze sprzedaży map, danych z ewidencji gruntów i budynków oraz innych materiałów i informacji z zasobów powiatowych oraz opłat za czynności związane z prowadzeniem tych zasobów i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu.

2) Przewiduje się zmniejszenie wydatków z budżetu niezbędnych do utrzymania osnów geodezyjnych wynikające z wprowadzenia elektronicznego obiegu dokumentacji, wykorzystania stacji referencyjnych do pomiarów geodezyjnych, nałożenia obowiązku zakładania osnów wielofunkcyjnych, uproszczenia stabilizacji, a także rezygnacji z obowiązku sporządzania wstępnego projektu technicznego i gromadzenia zasobu

przejściowego, jednakże oszacowanie skali zmniejszenia wydatków będzie możliwe dopiero po okresie około 5 lat od wejścia rozporządzenia w życie.

3) Projekt nie nakłada nowych zobowiązań finansowych na przedsiębiorców.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu rozporządzenia na rynek pracy, gdyż regulowane rozporządzeniem zadania są wykonywane na mocy dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki jak również nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój przedsiębiorstw natomiast wpływem pośrednim będzie unowocześnienie osnów geodezyjnych i metod pomiarów co może pozytywnie przekładać się na przyspieszenie procesów inwestycyjnych w Polsce.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów, natomiast będzie miało wpływ pośredni poprzez usunięcie barier prawnych występujących dotychczas przy udostępnianiu danych o osnowach w szczególności w rejonach przygranicznych Polski.